

V Ě S T N Í K

ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ

Číslo 361

Květen 1986

SJEZD ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ

Sjezd se konal v sobotu 26. dubna a v neděli 27. dubna 1986 v budově ČSA Fraternal Life, kde nás přivítal předseda ČSA a náš bratr James Krákora. Rada byla počtána telegramem od presidenta Ronalda Reagana, který zde uvádíme:

The White House, Washington
April 25, 1986

I am delighted to extend warm greetings to all those gathered for the biennial convention of the Czechoslovak National Council of America. Czech and Slovak Americans are a valued part of the ethnic diversity that enhances our culture and is so essential to America's strength and vitality.

Your organization's efforts since World War I reflect the rich traditions of your ancestral culture while at the same time fostering qualities of excellence and leadership among men and women justly proud of their heritage. Your dedication to the timeless principles of liberty, justice and human dignity is a reflection of the shared ideals for which our Republic stands. Although the shadow of tyranny continues to darken your ancestral land, Czechs and Slovaks throughout the world are sustained by the hope that nothing can extinguish their deep sense of nationhood or forever thwart the yearning of the human spirit for liberty.

I wish to join in solidarity with Czechs and Slovaks everywhere in your continuing courageous efforts to advance the cause of freedom and self-determination. Sbohem.

Ronald Reagan

Sjezd byl zahájen br. dr. Leopoldem Rozbořilem.

Po vzdání holdu vlajkám a zazpíváním hymen sjezd začal.

Povstáním jsme uctili památku svým vynikajícím členům, se kterými jsme se během roku rozloučili, sestra Ludmila Kosová a dr. Jan Mička.

Sjezd byl dobře připraven, takže jsme mohli ihned začít s jednáním. Za předsedu sjezdu byl zvolen náš zkušený sjezdový odborník br. James V. Krákora, místopředsedové: z Washingtonu br. Andrew Valušek a z Ohio dr. Miroslav Poseděl, kteří se střídali v zasedání. Tajemníky sjezdu byli zvoleni br. Karel Halaška a br. Boris Kraupner. Jelikož zprávy funkcionářů, předsedy, místopředsedů, pokladníka, tajemníka, a zprávy oblastí byly již předem rozeslány k přečtení, delegáti měli možnost okamžitě jednat a nemusel se ztrácet čas čtením jednotlivých zpráv. Každý měl možnost dodat ústně doplněk ke své zprávě. Sjezdové výbory měly hodně času na projednávání svých doporučení, byly to výbor stanovní, finanční, sociální, organizační, resoluční, zahraniční, nominační.

Během sobotního jednání nás navštívili významní hosté, a každý z nich promluvil krátce a přál nám mnoho zdaru o sjezdu a také v budoucnosti. Byli to George Bašta za Americký Sokol, dr. Mojmír Povolný za Radu svobodného Československa, Judy Baar-Topinka z illinoisického Kongresu, dr. Jan Papánek za AFRCR z New Yorku.

Velice úspěšný první den sjezdu se zakončil společnou večeří v restauraci Klas, kde si mohli všichni vzájemně popovídat.

Druhý sjezdový den začal pilnou prací všech činovníků. Sjezdové výbory měly připraveny svoje zprávy, které se četly a vzájemně prodebatovaly a odhlasovaly. Každý výbor doporučil svoje stanoviska, které budou pro prospěch Rady. Resoluční výbor společně se zahraničním výborem zaslal děkuvný dopis prezidentu Ronaldu Reaganovi.

Sjezdu se zúčastnili tyto delegáti: za oblast Pacific Josef Pejskar ze San Diega; Jiří Špánek ze San Franciska; dr. George Breber a Ing. Boris Rájek z Los Angeles; za Washington Pavel Šturman, Tanja Šturmanová, dr. Otokar Horna; za východní oblast, New York Andrej Valušek, Jan Babinec; za oblast Michigan dr. Karel Kithier, Viktorie Kithierová, Ing. Josef Poláček, Anthony Čech, br. Šrámek; za Cleveland, Ohio dr. Miroslav Poseděl, Miloslava Hyvnanová, zástupci delegátů Dagmar Poseděl, Jiří Plaček; Slovenský Sokol John Gološinec, Sokol v zahraničí Václav Ženišek, za Národní svaz českých katolíků Václav Hezoun. Za ČSA James V. Krákora, George Sova.

Delegáti na sjezdu byli členové předsednictva; předseda dr. Leopold Rozbořil, první místopředseda Ing. Štefan Papánek, druhý místopředseda dr. Vlastislav Chalupa, třetí místopředsedkyně Anna Faltusová byla omluvená. Tajemnice Vlasta Vrázová, pokladník James V. Krákora. Stanislav Brym byl omluven, Eduard Dellin, Karel Halaška, Olga Kovářová, Boris Kraupner, Františka Uhlířová. Za chicagskou oblast Josef Bárta, Jan Uhlíř, Victor Novotný. Za odbočky: 28. říjen Josef Přitasil, Richard Pur; Generál Štefánek dr. Jaroslav Schejbal; dr. M. Horáková a Západní předměstí Blanche Čiháková, Ladd Vošáhlík, Stanislav Jančík; Jan Masaryk Roman Berka; Gamma George Sova; revisoři účtů Ing. Herman Tabák omluven, Zdeňka Sudíková. Hosté: br. Antony Smunt, Emilie Rohelová, paní Valušková, paní Čechová, paní Poláčková, paní Kraupnerová, Květa Šimková.

SJEZD ODHLASOVAL NÁSLEDUJÍCÍ:

“Prohlášení k čl. veřejnosti americké”, “Poselství k domovu”, dopis sestře Anně Faltusové z Washingtonu, za její neúnavnou práci se State Departmentem, dopisy různým kongresmanům.

VESTNIK

May 1986

Organ of the Czechoslovak National Council of America

Published monthly (Except bi-monthly July-August)

Subscription \$5.00 - Outside U.S.A. \$6.00

Editor - O. Kovar

Office: 2137 So. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650
Telephone: 656-1117

VĚSTNÍK

Květen 1986

Orgán Československé národní rady americké

Vychází měsíčně (s výjimkou dvojčíslo v červenci-srpnu)

Předplatné \$5.00 - Mimo USA \$6.00

Redaktorka - O. Kovářová

Úřadovna: 2137 So. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650
Telefon: 656-1117

Finanční výbor dal k dispozici peníze na různé tiskoviny jako na příklad "stručné čl. dějiny" a na různý informativní materiál o Radě.

Stanovní výbor utvořil malé změny ve stanovách, nové vydání vyjde s úpravou a také v čl. jazyce.

Nominační výbor předložil následující jména, která byla všemi hlasy schválena: předseda dr. Leopold Rozbořil; první místopředseda Ing. Štefan Papánek; druhý místopředseda dr. Vlastislav Chalupa; třetí místopředsedkyně Anna Fal-tusová; tajemnice Vlasta Vrázová; pokladník James V. Krákora.

Za členy předsednictva: Roman Berka, Stanislav Brym, Antonín Čech, Eduard Dellin, Karel Halaška, Olga Kovářová, Boris Kraupner, Rev. R. Shintaj, Františka Uhlířová.

Do výkonného výboru: Chicago — R. Pur a K. Barta; New York — A. Valušek, J. Babinec; Washington — Pacific — jižní J. Pejskar, dr. G. Breber; severní br. Škapa, J. Špánek, Michigan — br. Šrámek, br. Zemlička; Cleveland — Krajanský výbor: dr. M. Poseděl, H. Hyvnarová.

Bratr dr. G. Breber nastolil nové úředníky.

POSELSTVÍ K DOMOVU

Československá národní rada americká, jež je národní organizací, která ve Spojených státech spojuje demokratické Čechy, Slováky a Podkarpatské Rusíny bez rozdílu jejich přesvědčení politického nebo náboženského, na svém výročním sjezdu v Chicagu, konaném ve dnech 26.—27. dubna 1986 posílá poselství československému lidu ve vlasti. Scházíme se každé dva roky, abychom manifestačním způsobem osvědčili před americkou veřejností neúchylnou věrnost demokracii, odkazu Lincolnovu, Rooseveltovu a odkazu Masarykovu, Benešovu a Štefánikovu.

Především vás chceme ubezpečit, že jsme také tentokrát mysleli při svých jednáních na neradostnou situaci, ve které se nacházíte, kdy jsou vám upírána lidská práva a život se stal neradostným. Je nám známa stagnace a rostoucí zaostávání nejen v technice a hospodářství, ale ve všech sférách společenského života, úpadek kultury a morálky, včetně pracovní, rozmach korupce a prakticky otevřené rozkrádání společenského majetku na všech úrovních, při faktické nevšimavosti k životnímu prostředí. V některých ekologicky ohrožených oblastech republiky je obyvatelstvu bráněno volně odcházet, měnit zaměstnání a pobyt. Plně byla obnovena perzekuce dětí za minulé a současné postoje rodičů.

O volném pohybu lidí, idejí a informací nelze dosud v Československu hovořit. Většině umělců, spisovatelů a novinářů je bráněno v jejich tvorbě a činnosti, z distribuce a knihoven nadále jsou vylučovány desítky ba stovky domácích

a zahraniční literatury. Pronásledováni jsou všichni ti občané, kteří podepsali Chartu 77, usilující jen o to, aby byly režimem dodržovány zákony, které režim sám schválil, případně ty mezinárodní smlouvy, které režim schválil a podepsal.

Se zájmem sledujeme, že občané v Československu nejsou zdaleka tak neteční a bez zájmu o veřejné věci, jak se na první pohled zdá. Citlivě rozpoznávají, kdy v politických heslech vládních garnitur převládá ideologická kamufláž a kdy se věci pojmenovávají pravými jmény. Mohutné davy věřících, kteří se u příležitosti 1.100 výročí svatého Metoděje účastnili bohoslužeb na moravském Velehradě potvrdili, že přes všechnu perzekuci víry a církve režimem, zůstávají lidé v Československu ve své většině věrni odkazu našich otců a dědů.

Tak jako vy doma, tak my v zahraničí, speciálně ve Spojených státech, střežíme odkaz předků, a celému světu připomínáme, že československý lid žije v okupaci a porobě. Zdůrazňujeme přitom, že Češi, Slováci a Podkarpatsí Rusíni jsou hodni téže svobody a nezávislosti, které se těší národy ve svobodném světě.

Vaši vnitřní situaci, která se vyvinula v hlubokou společenskou krizi lze řešit jen nově vytvářeným a ustavičně posilovaným demokratismem, hluboko zakořeněným v politické kultuře našich národů, jako organická součást jejich identity.

Ujišťujeme vás, že nejste opuštěni. Nevěřte námluvám, že jste osamoceni. *Československá národní rada americká*

SMĚRNICE A VÝZVA

K ČSL. VEŘEJNOSTI AMERICKÉ

Řádný sjezd Československé národní rady americké, konaný v Chicagu, Illinois, ve dnech 26. a 27. dubna 1986 potvrzuje a vyhláší směrnice, kterými se řídí činnost Rady.

Tyto směrnice pramení z přesvědčení, že komunismus v jakékoliv formě je největším nebezpečím dnešního světa, protože:

ohrožuje zde v Americe naši svobodu, zakotvenou ve spravedlivém řádu;

chystá svým imperialismem úklady neodvislosti, územní celistvosti a svobodě v mnohých dalších, dosud nekomunistických státech;

ohrožuje mezinárodní mír, založený na dodržování požadavků mezinárodního práva

a hlavně upírá základní lidská práva všude tam, kde již přišel k moci, a to především také ve vlasti našich předků, v Československu.

Z těchto poznatků vyplývají naše úkoly:

varovat na základě skutečné znalosti podstaty komunismu varovat americké spoluobčany před nebezpečím rozkladu svobody společného řádu;

upozorňovat na nebezpečí komunistického imperialismu a na jeho světovládné úmysly;

žádat, aby Spojené státy prosazovaly plné dodržování Charty Spojených národů a jiných mezinárodních smluv,

a především podporovat všechno, co napomáhá přímo či nepřímo k zlepšení poměrů a ke konečnému osvobození Československa a ostatních porobených národů.

Při plnění těchto úkolů se hlavně postaráme o to, *aby nikdy nezmlkl hlas svobodné větve národa.*

Dostojíme povinností, plynoucím z toho, co nás jako americké občany československého původu sdružuje v Československé národní radě americké. Jako američtí občané zůstaneme věrni Spojeným státům a budeme se zasazovat o to, aby Amerika byla dnes i v budoucnu vzorem svobody a demokracie.

Jako synové a dcery českého, slovenského a podkarpatorusínského národa zachováme věrnost kulturnímu a politickému odkazu svých předků.

Jsme si vědomi toho, že musíme získat mladší generaci pro naši práci a proto chceme všemožně připomínat naše národní tradice a přibližovat jim kulturní odkazy naší slavné minulosti.

Ve svých srdcích a myslích nerozlučně spjati se všemi demokraticky smýšlejícími Čechoslováky bude pokračovat ve svém úsilí o osvobození celého Československa. A protože jsme ze zásady proti totalitním diktaturám jakéhokoliv ražení, neustaneme nikdy v boji proti komunismu.

Dále vznáší tento sjezd následující výzvu:

Vy všichni američtí občané československého původu, ať jste sem přišli kdykoliv, ať jste roztroušeni kdekoliv, ať již jste, či dosud nejste našimi členy, pokud souhlasíte s těmito směrniciemi — podpořte činnost Československé národní rady americké pro lásku k pravdě, spravedlnosti, svobodě a míru!

ZPRÁVA PŘEDSEDY ČSNRA DR. LEOPOLDA ROZBOŘILA

Sestry a bratři, milí přátelé!

Dovoľte mi, abych vás všechny co nejsrdečněji pozdravil a přivítal na sjezdu Čsl. národní rady americké. Dnešek je dnem vzájemného vítání, uzavírání nových přátelství a utužení starých svazků. Je to také den skládání účtů.

Je silou demokracie, že činovníci všech organizací, počínaje vládou a konče tím nejmenším spolkem, musí se zodpovídat občanům či svým členům za svoji práci a jednání.

Před dvěma roky jsem byl zvolen předsedou Čsl. národní rady americké, krajské organizace s velmi váženým jménem a slavnou minulostí. Moje volba byla střídáním generací. Dva předsedové přede mnou patřili ke generaci, která se narodila před první světovou válkou a která pak byla v tom těžkém desetiletí, v letech 1938 až 1948, na významných místech čsl. veřejného života. To znamenalo, že musili rozhodovat o důležitých otázkách a konfliktech té doby. Taková rozhodnutí byla obtížná a nevděčná, protože

nebylo možno se zavděčit všem. Ta generace byla "poznána" minulostí. Ti, kterým se nezavděčila, či kteří s ním nesouhlasili, nikdy neustali v její kritice.

Moje generace se narodila v první světové válce, či brzy po ní. V době Mnichova jsme byli již dosti staří, abychom pochopili a milovali ideály našich velikánů, od sv. Václava až po Masaryka. Byli jsme však příliš mladí, abychom zastávali význačné funkce ve veřejném životě. Nabídli jsme své životy vlasti, jak to jen mládež umí. Dnes nejsme "zatíženi minulostí", protože jsme měli štěstí, že jsme nemusili rozhodovat o věcech, které podstatně ovlivňovaly život a smrt našich spoluobčanů.

Píši o střídání generací proto, abych zdůraznil, že ve dvou letech svého předsednictví jsem nikdy nerozhodoval o nějaké otázce či nehodnotil nějakou osobu pod vlivem politické ideologie některé bývalé čsl. politické strany. Oddanost demokratickým ideálům a ochota pro ně pracovat jsou jedinou kvalifikací pro členství v Čsl. národní radě americké. Každý Čech, Slovák, Moravan a Rusín, žijící ve Spojených státech, je vítán v našich řadách pokud je věrný americké ústavě.

Pokud jde o členství v amerických politických stranách platí tu stejná zásada. Příslušet k té či oné politické straně je věc osobní a soukromá. Soutěživost těchto stran se nemá projevovat v našem středu.

Tu a tam slyšíme od jiných organizací, že s námi nemohou spolupracovat, protože jsme prý organizací politickou. Je tedy nutné, abychom stále zdůrazňovali, že jsme organizací *nepolitickou*. Podotkne-li někdo, že bojujeme proti komunismu, vysvětlete mu, že upozorňovat americkou vládu, politiky, tisk a veřejnost o nebezpečí světového i domácího komunismu není politickou činností v běžném slova smyslu. Je to národní a mravní povinnost.

Během posledního období účastnil jsem se všech schůzí předsednictva, mnoha schůzí Oblastního výboru a odboček Milady Horákové a Západního předměstí. Navštívil jsem také většinu kulturních a zábavních podniků, pořádaných Oblastním výborem a odbočkami. Považoval jsem za důležité, abych byl v přímém osobním styku s členy Rady. Jen tak mohu slyšet jejich upřímné názory na práci Rady.

V říjnu 1984 jsem byl pozván do Washingtonu, abych byl jedním z hlavních řečníků na oslavě 28. října a vzpomínce na 40-leté výročí ukončení Slovenského povstání. Při této příležitosti jsem hovořil s podsekretářem ministerstva zahraničí, p. Palmerem. V listopadu jsem měl přednášku o Československu na Wright College. V květnu 1985 jsem navštívil Anglii a Francii při příležitosti 40-letého výročí ukončení druhé světové války. Položil jsem věnec za Čsl. národní radu na pomník padlých vojáků na Čsl. národním vojenském hřbitově Targette. V září 1985 jsem navštívil opět Washington na pozvánku ministerstva zahraničních věcí, abych se účastnil konference o zahraniční politice. Všechny výlohy spojené s těmito zájezdy do Washingtonu a Evropy jsem si hradil sám.

Prosíme oznamte včas
změnu adresy

Udržoval jsem styky s etnickými skupinami Poláků, Srbů, Rumunů a nedávno i Maďarů. Jsem dlouholetým místopředsedou (a bývalým předsedou) Svazu přátelství národů Střední a Východní Evropy. Na "etnickém" dnu v březnu t.r. jsem promluvil za Českoslováky v akci "We Accuse" (Žalujeme). Ve své řeči jsem obžaloval čsl. vládu, že spáchala kolosální podvod na čsl. lidu a světové veřejnosti vydáním Čsl. ústavy dne 11. července 1960. Citoval jsem ústavní prohlášení o práci pro mír, sliby svobodných voleb a zaručení občanských práv a poukazyval jsem jak čsl. vláda tyto ústavní sliby stále a nehorázně porušuje.

V červnu 1985 jsem pozdravil sletové shromáždění amerického Sokola u příležitosti jejich sletu v Berwynu, Illinois. Připomněl jsem sokolským delegátům, že komunistická vláda doma zničila Sokol a do dnešního dne potlačuje sokolské ideály.

Privítal jsem v Chicagu řadu významných hostů: vydavatele Paška ze Švýcarska, redaktora a vydavatele Amerických listů Švehlu, poslance Nermuře z Austrálie, profesora a spisovatele Škvoreckého, předsedu SVU, dr. Nehněvajsu, legionáře Ing. Fráňu z Kanárských ostrovů, předsedu Rady svobodného Československa, prof. dr. Povolného a ředitele (býv.) RFE, dr. Pecháčka. Domnívám se, že naše setkání a rozhovory přispěly k vzájemnému porozumění a k zlepšení styků, hlavně mezi ČNRA a RSC a SVU.

Jsem dlouholetým předsedou Čsl. obce legionářské, odbočky Chicigo. Jsem v úzkém styku s vedením ČsOL v Londýně. Jsem hrdý na přátelství slavných parašutistů A. Bartoše (kterého jsem uvítal v Chicagu), F. Bogataje a J. Šperla, členů ČsOL.

V posledních měsících se mnoho píše o spolupráci s polskou exilovou vládou v Londýně. Podotýkám, že na podzim 1984, při návštěvě min. předsedy Sabbatha, u příležitosti výročí polské samostatnosti, jsem seděl u předsednického stolu s p. Sabbathem jako jediný "cizinec" mezi polskými hodnostáři. Polská exilová vláda mi udělila "Záslužný kříž první třídy". Naše Rada, jako organizace americká, nemůže dělat prohlášení či jakékoli úmluvy s polskou exilovou vládou. Toto pole patří RSC a jiným exilovým organizacím.

Podílel jsem se na téměř všech akcích Rady, ať již jen návrhem, radou, finanční podporou neb činem. Všem spolupracovníkům vyslovuji svůj upřímný, hluboký dík. Naše řady řídou. Nemůžeme dnes příliš ovlivnit americké politiky počtem našich členů-voličů. Musíme pozvednout kvalitu naší práce, aby naše myšlenky byly přijaty na odpovědných místech. V dalším období nás čeká totéž — práce, únava a čisté svědomí. Unavme se prací ve snášenlivosti a přátelství!

Dr. L. Rozbořil

Správa prvního podpredsedu Československej národnej rady americkej Ing. Štefana Papánka:

Vo svojej stručnej správe, ako prvého podpredsedu našej organizácie chcem najprv spomenúť zásadu, ktorej sa dôsledne pridrižiam vo svojej činnosti: zásadu, že mám vždy na mysli, aby sa spolupráca krajanových a exulantových organizácií, ktoré majú spoločné poslanie prehľbila a rozšírila. Som funkcionárom aj iných našich organizácií, ale vo zmysle vyslovenej zásady sa snažím vždy vystupovať tak, aby som zároveň slúžil aj poslaniu našej rady. Uvediem o tom niekoľko príkladov.

Ako spoluredaktor časopisu Naše snahy, zúčastnil som sa vlni na jeseň informačného briefing v State department, kde nám predstavitelia amerického zahraničného úradu podali výklad o americkej zahraničnej politike. Tohto briefing sa zúčastnil aj náš predseda Dr. Rozbořil, a potom sme spolu s ním a s redaktorom Našich snáh Dr. Martinom Kvetkom navštívili československé oddelenie Voice of America, kde nám nový šéf Pavel Pecháček a jeho slovenský asistent Miroslav Dobrovodský podali výklad o terajšej situácii a práci tejto dôležitej rozhlasovej stanici. Vyslovujem názor, že funkcionári našej rady priamo z Chicagu majú častejšie navštíviť túto rozhlasovú stanicu a tak udržovať s ním priame kontakty. Potom by aj úloha našej rady mohla mať väčší význam. V decembri minulého roku som sa zúčastnil československo-polskej porady, ktorú zvolalo zvláštne committee Rady slobodného Československa spolu s poľskými priateľmi do New Yorku, kde sa rokovalo o možnej československo-poľskej spolupráci. Navázovalo sa na akciu druhého československého odboja v Londýne za druhej svetovej vojny, keď vtedy československá a poľská vláda v exilu vydala deklaráciu o príprave československo-poľskej konfederácie. Myslím, že je to práca užitočná lebo aj my tu v Chicagu sa snažíme stále dobre spolupracovať s americko-poľským kongresom a domnievam sa, že by naša organizácia mala podporovať toto úsilie o čo najväčšie zblíženie s bratmi Poliakmi.

Myslím, že neušlo vašej pozornosti, že naša organizácia spolupracuje aspoň na poli tlače a informácii so Stálou konferenciou slovenských demokratických exulantov a s redakciou Našich snáh, k predstaviteľom ktorým patrím aj ja. Som šťastný, že slečna Vrázova tak často preberá články a správy z tohoto slovenského časopisu a tak pomáha šíriť správne informácie o slovenských veciach v prostredí, do ktorých časopis Naše snahy sa nedostane. Vyslovujem menom svojim aj menom redaktora Dr. Martina Kvetku úprimnu a srdečnú vďaku našej sestre a neúnavnej pracovníčke Vlaste Vrázovej. Prial by som si, aby sa v tejto práci pokračovalo a by sa ešte rozšírila a prehľbila. Rovnako si vážim spoluprácu našej organizácie s Československou spoločnosťou pre vedy a umenie, ktorej odbočku sme nedávno v Chicagu založili hoci ja som dlho členom tejto dôležitej našej organizácie. V zmysle tohoto svojho oceňovania práce a existencie tejto organizácie som prijal pozvanie, aby som na jej schôdzke tu v Chicagu prehovoril o takmer zabudnutom dôležitom československom štátnikovi Antonínovi Švehlovi a by som prednášal na budúcom jej zjazde v Bostone v septembri o dôležitom politickom hnutí v republike, o agrárnej strane so zreteľom na jej pôsobenie na Slovensku. A na tomto úseku činnosti sa prihovám za to, aby sa naša práca rozšírila. Nakoniec by som chcel pripomenúť, že sa musíme nejako zamyslieť nad tým, ako

Naše nálepky majú svoju tradíciu a účel pripomínať svetu, že Československo je stále v sovietském zajatí. Těší nás prvni odezva na naši žádost o finanční příspěvek. Doufáme, že je to slibný začátek a že pošlete i vy a že požádáte přátele, aby též přispěli.

naše odbočky a naše členstvo mimo Chicago zainteresovat a přitáhnout více k práci a působnosti naší organizace. Myslím, že se musíme podívat na to, či stanovy tomu vyhovují alebo bránia a ako prípadne zjednať nápravu.

Ďakujeme tiež, všetkým, čo mi v mojej práci pomáhali, menovite sestře Vrázovej a predsedovi Rozbořilovi a prajem našej práci plný úspech do budúcnosti.

Pozdravný projev na sjezdu Československé národní rady americké v Chicagu dne 26. dubna 1986

Vážené paní a pánové, sestry a bratři!

Ďěkuji vám za pozvání, abych jménem Rady svobodného Československa pozdravil váš sjezd. Činím tak v duchu přátelství, které nás váže, spolupráce, kterou nám ukládá naše poslání, společných úkolů, které jsme na sebe vzali, a ideálů, které sledujeme.

Vedle menšinové rady české a slovenské větve v Rakousku Československá národní rada americká je, myslím, naši nejstarší společenskou, kulturní a politickou celonárodní organizací československých krajanů na celém světě. Máte za sebou velkou historii, na kterou jsme všichni hrdí, velké činy, které poznamenaly nejen Čechy, Slováky a Podkarpatské Rusíny v Americe, nýbrž také a v jistém smyslu hlouběji vývoj a osud našich národů ve staré vlasti, a zkušenosti z dlouhé a vytrvalé práce v naší krajaňské obci, které jsou k nezaplacení.

Váš letošní sjezd navazuje na tuto tradici v čase, kdy je vaší práce potřeba přinejmenším natolik jako v nejkritičtějších dobách vaší existence.

Češi, Slováci a Podkarpatská Rusína doma vás potřebují více než kdy jindy. Nezapomínejme, že žijí již dvakrát tak dlouho pod komunistickou diktaturou a sovětskou nadvládou jako v demokratické Československé republice a že je tam celá politická generace, která se svobodou, suverenitou a demokracií nemá žádné zkušenosti. Musíte k nim hledat cestu, pomáhat jim a inspirovat je svou prací.

V československé krajaňské obci, ve které dnes splývají generace emigrantů s několika vlnami poválečných exulantů, vládne nezdravý nepokoj. Na místo, které patří nevyhnutelnému a vítanému zkoumání a kritice třeba i základních otázek a metod naší práce a svobodnému a důstojnému dialogu, se vtírají podezírání, osočování, útoky a hrozby. Bije se hlava nehlava ve vlastních řadách a zapomíná se, kdo je vlastně naším hlavním odpůrcem a nepřitelem. Politická bezradnost a bezhlavost, jejímž nejnovějším výrůstkem je český separatismus, se vydává za novou moudrost a za nový směr. Prosim vás, abyste v této hysterii zůstali ostrovem klidu, svornosti a věrnosti ideálům, které byly a jsou základem Československé národní rady americké.

Na mezinárodním poli jste zvláště vy v příznivém postavení coby reprezentace amerických občanů českého, slovenského a podkarpatsko-rusínského původu. I když věc československé svobody a nezávislosti je věcí našich národů doma, zahraniční a především americká podpora v jejich zápase je ve světle skutečnosti, že komunisté vládou v Československu jen proto, že za nimi a nad nimi stojí Sovětský svaz, nezbytná. Vaše práce na tomto poli, samostatně i v součinnosti s reprezentacemi ostatních

porobených národů, je příkladná a v zahraniční politice této velké země je její vliv rozpoznatelný. V této souvislosti bych jen na vás rád apeloval, abyste se aspoň pokusili o rozšíření vztahů k našim americkým krajanům slovenského původu, kteří se v minulosti v daleko větším rozsahu podíleli na práci za stejným cílem.

Rada svobodného Československa nalézá velkou podporu ve shodě názorů s Československou národní radou americkou. Vaše práce nás inspiruje. Pokládáme si za čest být na americké půdě vašim partnerem v díle, ke kterému jsme se zavázali a které nás nerozlučně spojuje.

Přeji vašemu sjezdu hodně zdaru a vaší práci hodně úspěchu.

Mojmír Povolný

Výroční zpráva amerického ministerstva zahraničních věcí o stavu lidských práv ve světě za rok 1985

Ve zprávě State Departmentu o stavu lidských práv ve světě v roce 1985, informace o Československu zabírají 10 hustě tištěných stránek.

Úvodem zpráva konstatuje, že Československá socialistická republika je centralisovaný komunistický stát, ve kterém komunistická strana rozhoduje o všech důležitých otázkách, týkajících se politiky, ekonomie a sociálních otázek a limituje rozsah individuálních lidských práv.

Podle této zprávy má Československo také velký a velmi dobře finančně zajištěný policejní aparát, který je řízený ministerstvem vnitra a hierarchií komunistické strany. Tento policejní aparát pozůstává z uniformovaných členů policie (pro veřejný pořádek) a tajné policie (StB), jejímž úkolem je zabývat se osobami, jež označuje za bývalé, nynější nebo budoucí nepřitele režimu. Tento mohutný vnitřní policejní aparát, podporovaný československou armádou a přítomností 80,000 sovětských vojsk v Československu, je hlavním pilířem vládní kontroly.

Zpráva State Departmentu dále zaznamenává fakt, že se během roku 1985 situace v Československu nezměnila, pokud se týká porušování lidských práv. Konstatuje, že se nekonaly žádné velké soudní procesy se zastánci lidských práv v Československu, že režim však používá lstivějšího způsobu v šikanování těch, kteří mu odporují, jako: časté domovní prohlídky; časté výslechy; zadržování na 48 hodin či déle; dotěrné sledování; diskriminace v zaměstnání; znemožňování vyššího vzdělání dětem zastánců lidských práv a pod.

Zpráva dále konstatuje, že v roce 1985 nebyla zaznamenána žádná politická vražda, že však jeden pracovník na poli lidských práv byl policií "varován", že se může stát obětí automobilového neštěstí, anebo pádu s mostu, bude-li v této činnosti pokračovat.

Dále se ve zprávě State Departmentu komentuje o situaci v československých věznicích, která je velmi ubohá, zejména ve věznicích, kde jsou vězněni političtí vězni. Strava je špatná a nedostatečná; vězni jsou často trestáni za nedodržování pracovních norem, které jsou pro politické vězně vyšší — snížením platu; omezením volného času pro tělocvik; omezením možnosti udržovat osobní čistotu (koupaní); omezením návštěv rodinných příslušníků, atd.

Osoby, které jsou v Československu pronásledovány pro své přesvědčení, jsou úředními místy nařčeny buď z

“pobuřování”, “výtržnictví”, “podvratné činnosti”, “hanobení rasy, národa a přesvědčení”, “poškození zájmů republiky v cizině” a pod. Osoby, které mají nepovolené styky s cizími diplomaty nebo navštěvují knihovny západních velvyslanectví, jsou také nařčeni “ze špionáže”. Osoby, které se snaží o větší náboženskou svobodu, jsou pronásledovány pro “maření státní kontroly nad církvemi a náboženskými společnostmi”.

Zpráva State Departmentu dále zaznamenává 5 osob, které v roce 1985 podléhaly t.zv. “ochrannému dohledu”: Ladislav Lis, Jan Litomiský, Jiří Gruntorád, František Stárek a Ivan Jirouš. Po svém propuštění z vězení, jsou tito býv. vězni nuceni se denně hlásit na policii (v některých případech i několikrát denně), nesmí místo svého bydliště opustit bez policejního povolení a musí být připraveni na to, že je policie kteroukoliv dobu denní nebo noční “pocítí” svoji návštěvou.

Výroční zpráva State Departmentu dále konstatuje, že v Československu neexistují svobodné odbory nebo organizace; všechny odborné a profesionální organizace jsou řízeny státem na základě direktiv komunistické strany. Veřejně mohou působit jen ti občané, kteří jsou členy těchto státem řízených odborů a organizací, bez ohledu na to, o který obor působnosti se jedná.

Zpráva také zaznamenává fakt, že v Československu je kolem 550,000 občanů maďarské národnosti, asi 250,000 cikánů a pracuje tam kolem 30,000 vietnamských dělníků, kterým je dovoleno ponechat si asi dvě třetiny jejich výdělků. O zbytek se dělí československá a vietnamská vláda.

—afa—

Paralelní konference v Bernu o t.zv. “CSCE Process”

Vedle oficiální konference 35 signatářů Helsinské Dohody ve věci uvolnění mezi obyvateli signatářských států, která byla zahájena 15. dubna 1986, konala se po tři dny v Bernu také paralelní konference zástupců etnických skupin z USA, Kanady a Evropy, na které byla podána svědectví o porušování lidských práv v zemích sovětského bloku. Tato paralelní konference, kterou zorganizoval The Andrei Sakharov Institute, byla zahájena 14. dubna tiskovou konferencí. Poté byl zorganizován průvod k velvyslanectví Sovětského svazu a večer byla recepce pro delegáty a zástupce tisku.

V úterý 15. dubna, byla celý den podávána svědectví o porušování lidských práv v zemích sovětského bloku. Ve středu, 16. dubna zasedal dopoledne panel, který diskutoval o sovětské desinformační činnosti. Odpoledne jiný panel probíral otázku míru pod názvem “Peace Through Democracy”.

Podle předběžných zpráv konference měla dobrou účast. Došel pozdravný dopis od presidenta Spojených států, dále od velvyslankyně USA ve Švýcarsku, Mrs. Faith Ryan Whittlesey a od předsedy a místopředsedy Helsinské Komise ve Washingtoně.

Konference byla zakončena přijetím resoluce v tom smyslu, aby v tomto t.zv. “CSCE process” byl uplatňován princip “linkage” (čili česky řečeno “něco za něco”). Československá národní rada americká byla na této konferenci zastoupena zástupci čs. spolků ve Švýcarsku a v Holandsku.

Přítomní jednání paralelní konference byli také někteří členové oficiální americké delegace v Bernu. Další podrobnosti přineseme příště.

—afa—

BESEDA S DR. JAROSLAVEM PECHÁČKEM

V neděli 6. dubna odpoledne, i když slunné počasí lákalo vyjít do rozkvétající a zelenající se jarní přírody, sešli se především čtenáři knihy dr. Pecháčka “Masaryk—Beneš—Hrad” a ti, kteří o ni měli zájem na besedě, kterou pořádal chicagský oblastní výbor Československé národní rady americké v Masarykově škole v Ciceru, Ill.

Přednášejícího představil a jeho život a práci přítomným přátelsky přiblížil předseda ČSNRA dr. Leopold Rozbořil.

Většina těch, kteří přišli, Pecháčkovu knihu již znala. Přišli tedy, aby se setkali osobně s autorem — k němuž pojí mnohé přátelství z minulosti, a aby vyslechli připomínky k jeho knize, vydané na podzim 1984 v Mnichově Českým slovem. Jiní se dostavili, aby se zúčastnili diskuse, která byla na programu po přednášce.

Knih “Masaryk—Beneš—Hrad” obsahuje nepočtenou korepondenci T.G.M. především s dr. Benešem, kterou v roce 1939 dr. Beneš před odchodem z USA do Anglie svěřil do úschovy dr. Jánů Papánkovi, poslednímu vyslanci svobodného Československa u Spojených národů. Po ukončení války jej požádal, aby ji nadále nechal u sebe. Po roce 1948 dr. Papánek několikrát uvažoval, co s ní udělat. V roce 1980 se o ní zmínil dr. Pecháčkov, který projevil zájem a nabídl se, že ji zpracuje a vydá. Po několikaleté práci ji tedy vydal s četnými poznámkami a vysvětlujícím doprovodem, který — jak nám v nedělní přednášce řekl — měl objasnit politické události první republiky z doby, o níž se v dopisech mluví — zvláště nezasvěceným a neinformovaným, anebo komunisty zkresleně informovaným příslušníkům mladších generací. Ti doma vyrůstají a do zahraničí přicházejí s malými, anebo komunisty záměrně překroucenými znalostmi o první republice. Povinností pamětníků oné doby je shromážďovat, studovat, vysvětlovat a publikovat spravedlivě doklady a vzpomínky o ní a jejich představitelích, i když jsou kritické, jak tomu je v knize “Masaryk—Beneš—Hrad”. Tato myšlenka byla také rozhodujícím důvodem, proč dr. Pecháček vydal Masarykovy dopisy dr. Benešovi. Příslušníků mladších generací bylo však, bohužel, na této přednášce málo.

V knize “Masaryk—Beneš—Hrad” se setkáváme především s Masarykem-politikem. I když o Masarykovi toho bylo hodně napsáno, o Masarykovi-politikovi toho mnoho napsáno nebylo. President se však od svých studentských let o politiku zajímal a nakonec v ní celý svůj život byl činný.

Na stránkách vydané korespondence a ve svém vyprávění newyorský host vylíčil Masaryka jako živelného, energického a praktického státníka, zvyklého samostatně usuzovat, jednat a rozhodovat, i když byl hlavou státu. Není to tedy Masaryk-tatiček, jak jej často líčili ti, kteří jej takto viděli a uctívali. Kniha dokresluje a ukazuje jeho energetickou povahu z těchto hledisek a stránek. Všichni dobře víme, že Masaryk sám neměl legendární tatičkování rád, poněvadž neodpovídalo ani jeho povaze, ani jeho postoji o stanovisku životnímu.

Na ukončení své přednášky dr. Pecháček uvedl, že jak pochvalná reakce po vydání knihy, tak hlavně četné dopisy

pisatelů z různého prostředí jsou mu důkazem, že korespondence měla být vydána. Z dopisů, které dostal, nám přečetl dopis obzvláště mu milý od staré paní z Československa, ve kterém vzpomíná, jak pan prezident účinně a rychle pomohl její rodině, když se octla v nesnázích a nouzi.

Po přednášce následovala živá debata, kterou obratně a taktně řídil autor knihy.

Děkujeme všem, kteří jakýmkoli způsobem pomohli k uskutečnění nedělní besedy s dr. Pecháčkem.

Za tiskový odbor Oblastního výboru ČSNRA — F.U.

Československo-polské prohlášení v Congressional Record

Congressional Record, úřední list Kongresu Spojených států, uveřejnil dne 11. 3. 1986 na str. E 714 plné znění Československo-polského prohlášení, podepsaného v Londýně dne 16. ledna 1986, s následujícím úvodem člena Domu reprezentantů Toby Rotha: "Mr. Speaker, moji českoslovenští a polští přátelé v exilu, zástupci Rady svobodného Československa a polské vlády (v exilu) v Londýně podepsali společné Československo-polské prohlášení. V tomto prohlášení obě strany si připomínají československo-polskou dohodu o konfederaci mezi Československem a Polskem, podepsanou za druhé světové války v Londýně. Toto prohlášení je obnoveným výrazem závazků, které na sebe českoslovenští a polští exulanté berou ve věci svobody, demokracie, suverénní nezávislosti a spolupráce všech národů střední a východní Evropy. Vláda a Kongres Spojených států byly vždy neochvějnými zastánci této kauzy středoevropských a východoevropských národů".

Kazimierz Sabbat — nový prezident Polské republiky (v exilu)

V úterý dne 8. dubna 1986 byl v Londýně v sídle polské vlády (v exilu) instalován nový prezident Polské republiky (v exilu) Kazimierz Sabbat. Kazimierz Sabbat byl až dosud ministerským předsedou polské vlády (v exilu) a do presidentského úřadu nastupuje po hraběti Edwardu Raczynským. Při slavnostním aktu v Londýně Radu svobodného Československa zastupoval profesor Stanislav Velinský z Oxfordu. Rada poslala prezidentu Sabbatovi následující blahopřejný telegram: "Milý pane presidente! Jménem Rady svobodného Československa Vám blahopřejeme k instalaci do úřadu prezidenta Polské republiky. Když jste sloužil jako ministerský předseda Vaší vlády v exilu, vážili jsme si Vaší oddanosti věci svobody Vaší vlasti, Vaší práce pro lepší budoucnost vašeho národa a Vašeho prozíravého postoje k polsko-československé spolupráci v našem společném zájmu. Jsme přesvědčeni, že tyto vlastnosti povedou Vaši práci i v úřadě presidentském. Ujistíme Vás svou plnou podporou a doufáme, že ve svém vysokém úřadě nám zachováte totéž politické i osobní přátelství, které nás vázalo v minulosti. Ať žije československo-polské přátelství! Ať žije wolna Rzeczpospolita Polska!

Rada svobodného Československa:
Mojmír Povolný a Rudolf Fraštacký

100-LETÉ VÝROČÍ SOCHY SVOBODY

Milióny emigrantů spatřili Sochu Svobody, která se stala jejich prvním dojmem a představovala všechny jejich naděje a sny. Emigranti, kteří přicházeli do Ameriky koncem 19. století a začátkem 20. století museli proplouti kolem Sochy Svobody. Naše generace jetů již nepociťuje tento hluboký zážitek jako jejich předchůdci.

Socha Svobody měla svůj zajímavý začátek a stejně zajímavé pokračování.

Byla myšlenkou Eduarda R. Lefebore Leboulaye, který chtěl darovat Sochu Svobody jako projev francouzského přátelství, zvláště v době kdy Amerika truchlila nad zavražděním Lincolna.

Frederic A. Bartholdi, který měl návrh vypracovat navštívil Ameriku v r. 1871, aby studoval podmínky. Navštívil mnoho měst, setkal se se stovkami podporovatelů, také prezidentem Grantem. Amerika by ale musela financovat podstavec sochy a pak celkovou údržbu. V té době se Amerika zotavovala z civilní války a neměla zájem o další finanční zatížení. Navzdory lhostejnosti Američanů, Francie sama začla sbírat peníze na Sochu Svobody.

Bartholdi po své návštěvě v Americe se rozhodl o umístění Sochy Svobody a vybral Bedloe Island v newyorském přístavu jako nejvhodnější místo. První model byl mnohem menší a po několika změnách poslední model byl 37 stop vysoký, který byl rozdělen na několik částí a každá část byla zvětšena čtyřikrát. Socha je z měděných plátů a byl to neobyčejný výkon zkušených řemeslníků sochu zhotovit. Gustav Eiffel, světoznámý stavitel železných konstrukcí, byl požádán Bartholdim, aby mu pomohl vyřešit problém stability sochy. Eiffel narýsoval čtyři železné sloupce spojené tak, aby měly co největší únosnost.

Zatím kongres Spojených států odhlasoval přijetí Sochy Svobody jako dar od přátelské Francie. Peněžní sbírka na podstavec a údržbu Sochy Svobody se scházela velmi pomalu. Nadšený podporovatel tohoto podniku známý novinář Pulitzer, rozvířil sběrací akci a podařilo se mu obstarat 120 tisíc dolarů, většinou to byly jednodolarové dary. Základ se postavil, byl 89 stop vysoký a byl ve tvaru hvězdy. Načež Socha Svobody byla slavnostně předána 4. července 1884 americkému vyslanci v Paříži, načež celá socha byla složená do 200 ohromných beden a poslaná do Ameriky. Náklad byl tak těžký, že loď se málem potopila. Postavení sochy trvalo měkolk měsíců a slavné odhalení se konalo 28. října 1886.

Letošní oslavy budou ve stopách oslav před sto léty. 3. července prezident Reagan rozsvítí šňůry světel z lodí USS John Kennedy, která bude zakotvená poblíž Sochy Svobody. Nejvyšší soudce Berger odpřísáhne 5 tisíc nových amerických občanů na Ellis Island a současně bude přísahat dalších 20 tisíc nových Američanů na různých místech Ameriky za pomoci satelitu. Oslavy budou pokračovat 4. července a dále 28. října. Oslavy budou vysílané televizí, nenechte si proto ujít tuto neobvyklou a zajímavou událost.

Roční předplatné Věstníku — \$5

DOPIS Z JIŽNÍ AFRIKY

Čech-exulant, žijící 16 let v Jižní Africe a dnes už její státní příslušník, dostává od přátel ve světě dopisy s dotazy, jak to opravdu v Jižní Africe vypadá a kdy našinci — jichž je tam podle odhadu na čtyři tisíce — začnou utíkat jinam. Odpovídá:

Přes 95 procent černochů v Jižní Africe je spokojeno se způsobem života, který zde dnes mají. Nikdo z nich neumírá hlady jako třeba v některých jiných afrických státech. Mají vlastní střechu nad hlavou a nemusí spávat v parcích, mají svou práci, jezdí ve vlastních autech a těch je tu v jejich vlastnictví víc, než je aut v Československu. Nakupují poslední technické novinky, protože si na vydělávají, dívají se na vlastní televizní programy (mají dva kanály a bílí pouze jeden), hrají s bílými spoluhráči fotbal a rugby. Nenašel se zahraniční novinář ani filmař, aby udělal reportáž o fotbalových zápasech, při nichž na různých stadiónech v Jižní Africe statisíce černých a bílých fanoušků každý týden společně podporují své týmy, ale nehází po sobě kamením a nazapalují tribuny. Nikdo ve světě neuveřejnil reportáž o úspěšném koncertu v Ellis parku v Johannesburgu, kde skoro 100.000 tisíc černých a bílých návštěvníků společně nedávno v sobotu poslouchalo několik hudebních těles, přednášejících nejposlednější moderní muziku.

Ve svých novinách se dočtete, že v tom či onom jihoafrickém obchodě vybuchly bomby nebo že auto s dětmi cestou do kostela najelo na minu. Novináři však nenapíší, že tyto miny pocházejí z nejmodernější výroby v Československu. Kdo vysvětlí, jak je možné, že z výrobního procesu čs. zbrojovky mohou zmizet stovky min bez vědomí vedení závodu a čs. vlády? Západní novináři a politikové se nepozastavují nad skutečností, že jihoafrické ženy a děti zabíjejí bomby, vyrobené v SSSR, umístěvané černošskými teroristy v odpadových koších velkých obchodních domů.

Vůbec je podivné, ačkoliv se nad tím nikdo ve světě nepozastavuje, že zahraniční korespondenti jsou velmi často na místě teroristických činů hned od začátku, takže jim neunikne ani první cihla, hosená do okna. Nezavání tato zpravodajská pohotovost organizováním, neřídí tyto akce někdo, kdo má dlouholeté zkušenosti s rozbíjením spořádaných státních útvarů a s narušováním klidného občanského života?

O tom nečteme a neslyšíme. Ale čteme a slyšíme naopak, že bude nutno zavést proti Jižní Africe hospodářské sankce. Tu je však otázka, budou-li sankce uskutečněny, komu to víc ublíží. Neváhám říci, že západní svět potřebuje víc Jižní Afriku než Jižní Afrika západní svět. Jižní Afrika je soběstačná ve výrobě potravin a dokonce je vyváží, vyváží i průmyslové zboží, včetně zbrojního materiálu. Uvědomují si západní politikové a průmysloví kapitáni, že surovinovými zdroji Jižní Afriky jsou chrom, vanadium, platina, zlato, rhodium, titan, palladium, osmium, mangan a další vzácné kovy, bez nichž je dnes průmysl nemožný?

Význam surovinových zdrojů Asie a Jižní Afriky si uvědomoval už Chruščov. Brežněv prohlásil v roce 1973 (a bylo to dokonce v Praze): "Naším cílem je dostat kontrolu nad dvěma nejdůležitějšími poklady, na nichž je Západ závislý: energetický poklad Perského zálivu a surovinové zdroje Jižní Afriky."

Také zeměpisná poloha Jižní Afriky je velmi důležitá. Kdyby se tato oblast dostala pod vládu komunistů, byly by ohroženy jihoafrické vody, jimiž vedou námořní cesty pro dopravu ropy ze Středního východu na západ. A to si snad svobodný svět nepřeje. *České Slovo*

PROGRAM VI. SLETU Československého sokolstva v zahraničí ZURICH 3.—7. 7. 1986

Čtvrtek 3. července

- 19,00 — Zahájení sletu v hotelu Nova-Park vstup volný
- 20,00 — Divadelní hra "Odpoledne u Smetanů", napsala Sylva Langová, účinkují ochotníci z Londýna
- 21,00 — Připomínka výročí nezávislosti USA Aperitiv

Pátek 4. července

- 8,00 — Sletová soutěž v odbíjené ve sportovní hale Allmend vstup volný
- 20,00 — Seznamovací večer s tancem v Kongresshausu vstupné 20,— Fr

Sobota 5. července

- 8,00 — Sletové závody v nárad'ovém tělocviku — Schulhaus Döitschi vstup volný
- 13,30 — Zájezd do Kostnice k Husovu-Jeronýmovu kameni jízdné cca 25,—
- 19,00 — Hudební sletová akademie v Kongresshaus/Tonhalle vstupné 20,— Fr

Neděle 6. července

- 8,30 — Zkoušky na stadiónu Letzigrund
- 13,30 — Hlavní sletové vystoupení na stadiónu Letzigrund vstupné 5,—10,—15,— Fr
- 20,00 — Sletová veselice na rozloučenou v Kongresshausu vstupné 20,— Fr

Pondělí 7. července

- Den Sokolské mládeže (výlet do Alp)
- 9,00 — V. valný sjezd Čs. sokolstva v zahraničí

8.—20. července 1986

- Posletový tábor sokolské mládeže Bürserberg, Rakousko (možnost ubytování i dospělých v hotelu)

Bibliografie Esther Jeřábkové:

Czechs and Slovaks in North America

\$15.00 PRO ČLENY ČSNRA

\$17.50 PRO NEČLENY

Vyhoštění čs. diplomata

„Jak oznámil švýcarský department pro zahraniční věci dne 9. ledna t.r., byl pro nedovolenou vyzvědačskou činnost mezi čs. emigranty vyhoštěn čs. diplomat Jiří Springer z vyslanectví v Bernu. Prováděl totiž výslechy těch švýcarských občanů, kteří přišli jako asylanti roku 1968 a 1969 do Švýcarska, po 14 letech získali švýcarské občanství a rozhodli se upravit si vztahy s komunistickým režimem v Československu. Byli pozváni na čs. vyslanectví do Bernu a dotyčný, nyní vyhoštěný diplomat je vyslýchal a pokoušel se je získat pro špionáž proti Švýcarsku.

Řada emigrantů, kteří svou čest přece jen nechtěli pošpinit, to oznámila švýcarským úřadům. Protože aféra hrozila přerůst do většího konfliktu, bránilo se čs. velvyslanectví tím, že předložilo švýcarským úřadům důkazy o tom, že čs. emigranti (nyní švýcarští občané) o svých spoluobčanech vypovídali spontánně a dobrovolně a že vůbec nebyli na otázky související se švýcarskou bezpečností a s ohrožením osobní svobody jiných občanů dotazováni. Čs. velvyslanectví dalo k dispozici protokoly a magnetofonové záznamy o výpovědích žadatelů o upravení vztahů... Ne však všechny. Naproti tomu předložily švýcarské úřady zase svědecké výpovědi těch čestných.

Čs. diplomat byl vypovězen... a nyní padla hrůza na ty upravnice, kteří se dali k dispozici čs. bezpečnosti, kdy to praskne a zda poputují do vězení švýcarského nebo československého.

(Reportér)

„Milovníkům“ Ameriky

Jaký to byl pokřik a bouře v řadách komunistů a některých vedoucích levičáků na Západě, když svého času americký prezident Reagan označil Sovětský svaz za „říši zla“. A ještě dnes je Reagan pro tato slova označován za agresivního a válku si přejícího rhetorika. A jistě jen proto, že ze svého protikomunistického přesvědčení nedělá tajnosti.

Jenže: jakápak je to rhetorika, když nyní pan Gorbačov na sjezdu sovětských komunistů v Moskvě vyhlásil a kapitalismus osmdesátých let označil za „nejstrašnější a nejnebezpečnější příšeru dvacátého století?“ A když pan Gorbačov USA označil za „středisko světového imperialismu“ a dále vyhlásil, že v USA „panuje nenávisť proti všemu demokratickému“?

Z OKUPOVANÉHO ČESKOSLOVENSKA

Americké výstavy na Slovensku

V Bratislavě, v budově Slovenské vysoké školy technické, se koncem března a počátkem dubna t.r. konala výstava moderní americké architektury, kterou otevřel zástupce amerického velvyslanectví v Praze, William P. Kiehl. Výstavu tvořilo 20 velkých panelů, na kterých je zachycena široká škála současných stylů americké architektury.

V polovině dubna byla zástupcem amerického velvyslanectví v Praze otevřena výstava na Východoslovenské galerii v Košicích — a to olejomalb a sochařských prací předních amerických výtvarníků Allana Housera a Dana Naminghy. Výstava bude otevřena do 18. května t.r.

Výstavu otevřel Carl Schmidt, americký chargé d'affaires.

—afa—

Dr. Karel kníže ze Schwarzenbergu zemřel

Dr. Karel kníže ze Schwarzenbergu zemřel ve Vídni dne 9. dubna 1986. Byl nositelem mnoha titulů, bývalý předseda Křesťanské akademie v Říme, byl známý v literárním světě a vydal několik knih jako „Republika Bojema“, „Lancknecht Bedřich Schwarzenberg — Fragmenty“, „Písň českého lidu“. Zajímal se o živou tradici československého lidu, což se reflektuje v jeho spisech.

Dr. Jan Mička zemřel

Československá národní rada americká v zármutku oznamuje svým členům, přátelům a celé naší národní větvi, že z našeho středu 22. dubna 1986 odešel po krátké, vážné nemoci Dr. JAN MIČKA, bývalý dlouholetý člen předsednictva ČSNRA, významný pracovník, odměněný za svou vědeckou činnost uznáním a vyznamenáním Spojených států, člen mnoha vědecko-odborných a národních organizací.

V naší mysli a srdcích zanechává vzpomínku na člověka vzácného, uvědomělého a obětavého národního pracovníka, věrného vlastence, vynikajícího odborníka, který lásku k národu a k člověku po celý život dokazoval oddanou prací a ochotným podáním vždy spolehlivě pomocné, přátelské ruky.

Dary In Memoriam

K uctění památky paní Ludmila Kos,
věnuje Roger Dvorak, IL \$ 5.00

Členské příspěvky odboček

Odbočka Milada Horáková
(Západní Předměstí), IL \$ 264.00
Krajanský výbor Cleveland, OH 500.00
Masaryk Club Owosso, MI 126.00

V rámci nálepkové akce ČSNRA darovali

Mr. & Mrs. Marvin Marek, TX \$ 25.00
Mr. Jan H. Pokorny, NY 23.00

Dary na sjezd — 1986

Oblast Chicago, IL \$1000.00
Odbočka M. R. Štefánik, IL 500.00
Odbočka Washington, DC 500.00
Mr. Štefan Papánek, IL 500.00
Odbočka Gamma, IL 300.00
Odbočka T.G.M. — Detroit, MI 300.00
Oblast Michigan, MI 630.00
Odbočka Milada Horáková (Západní Předměstí), IL 260.00

Doporučujeme knihu dr. Alice Masarykové —

DĚTSTVÍ A MLÁDÍ

\$3.25 včetně poštovného

Czechoslovak National Council of America

2137 S. Lombard Ave., Room 202

Cicero, Illinois 60650-2081.

ČSA

nejstarší bratrská a sesterská podpůrná jednota v Americe

jest připravena poskytnouti vám nejvýhodnější druhy
životních pojistek plně zabezpečujících
vaši ochranu.

Rovněž nabízíme pojistky
poskytující pravidelný starobní důchod
jakož i pojistky hypoteční.

Další informace ochotně podají:

"Pioneer of Fraternal Life Insurance"

CSA PLAZA • 2701 SOUTH HARLEM AVENUE • BERWYN, IL 60402
Telefony (312) 795-5800 — (312) 242-2224

VĚSTNÍK

CZECHOSLOVAK NATIONAL COUNCIL
OF AMERICA
2137 So. Lombard Ave. — Room 202
Cicero, Illinois 60650

ADDRESS CORRECTION REQUESTED

436

FIRST CLASS MAIL

22
USA

Public
Education